

aneb kde se hraje, nestraší

Loňské novorozeně se vybatolilo z plínek a vyběhlo zpod "sukní". Za velikou vodou přehradní nádrže, na vysoké skále, na nádvoří zámku Plumlov se o posledním červnovém víkendu takto měl k světu už druhý ročník festiválu Plumlovský dýchánek.

Kdo tam nebyl, nemůže vědět?pokud jste vystoupali mírným kopcem k bráně a se zakoupenou vstupenkou prošli přes na první pohled přísné avšak dobrosrdečné pořadatele, kteří zde dohlíželi na hladký průběh a pořádek a na tričkách měli napsáno Bronto-police (to proto, že festival pořádá jeden ze základních článků hnutí Brontosaurus Modrý kámen), stanuli jste na počátku "kruhu", kolem něhož se točil celý děj.

Hlavní scéna hned naproti vchodu, stylové stánky s rozličným zbožím (svíčky, přívěšky, nádherně zdobené perníčky), mezi stromy natažené šňůry s nápaditě nabíjenými tričky (brzy bylo lze spatřit jejich přemísťování na těla návštěvníků). Pro radost jste si mohli ozdobit prádelní kolíček sušenými květy a travinami. A v neposlední řadě všudypřítomní vábitelé žaludků s klobásami, pěnivými i bublinkovými moky či medovinou. Na zdi umně vyvedené panely s upoutávkami na činnost Brontosauru, na trávě postavené tee-pee a o kus dál červeno-černý stan skupiny historického šermu, u něhož se to hemžilo dobově oblečenými rytíři, sličnými dívkami v dlouhých šatech i méně oděnými orientálními tanečnicemi. Ostatně po nějaké době jste si zvykli potkávat je stále někde spěchající nebo sedící na lavicích s plnými žejdlíky a sami jste se jaksimimochodem nechali unést do časů dávno minulých.

Když jste pak o kus dál konečně stanuli před monumentální stavbou Plumlovského zámku (jedná se vlastně jen o jedno křídlo se třemi patry a třemi mezipatry, zbytek nebyl nikdy dokončen) a pokud jste se dostatečně pokochali jeho vyjímečností (nebo malými hnědými kůzlátky v ohradce před vchodem), mohli jste vstoupit do jedné z přízemních místností a během dopoledne zde shlédnout několik divadelních představení souborů z blízkého okolí. Např. ZUŠ Prostějov představila známou hru s detektivní zápletkou 10 černoušků. Pod širým nebem se pak hráli pohádky v podání herců z Olomouce (Dětské centrum 90, Spektákl).

Poslední část kruhu obsadily ukázky řemesel. Zde i v parném poledni hořela kovářská výheň a vy jste si mohli prohlédnout i vyzkoušet dnes již ne-tak-často-k vidění práci kováře. Nebo se zastavit u sličné přadlenky, která na kolovrátku spřádala ovčí vlnu. Děti i dospělí byli přizváni na

"lov medvěda", mohli si vyzkoušet střelbu z kuše či luku na terč s medvědem (jak jsem se na vlastní kůži přesvědčila, není to nic jednoduchého a mě by medvěd zaručeně sežral). O kus dál pak šikovná dívka zdobila kameny a lahvičky oplétaným drátkem.

Když už jste obešli celý skalnatý kopeček se zbytky původního hradu, ocitli jste se zpět před hlavní scénou. Pokud jste se již nabažili divadla i představení šermířů (např. skupiny Berendal či Adorea) mohli jste se pohodlně usadit na lavicích a začít naslouchat moderátorské dvojici **To máš Hrubý a Tomáš Zeno Václavík**, kteří úderem poledního zahájili hlavní hudební program.

Prvním "kamínkem v mozaice" byl **Zdeněk Hamřík** v doprovodu kytary a zpěvačky Jany Navrátilové (jinak též členové skupiny Úhel pohledu). Na úvod velmi příjemná muzika. Poté "přilétla" skupina **Létající Rabín** se svojí velmi živou a bohatou židovskou hudbou v moderním hávu. Písničkářka

Tereza Terčová

prozatím pouze v doprovodu svojí kytary a kytary Mildy Kocourka (později jsme ji mohli slyšet ještě s kapelu Absence) je velký pěvecký talent. Takový hlas se jen tak neslyší, textům by ale slušela větší nápaditost. Další účinkující se sjeli převážně z méně či více vzdálených moravských měst (Olomouc, Brno, Ostrava apod.).

Morgana

s kamelotovským zvukem,

Vocal Absolut

-kvarteto mladých děvčat v premiérové sestavě. Holky byly nejen skvěle sezpívané ale dokázaly své vystoupení oživit zajímavými prvky (ať už použitím jakéhosi kmenového jazyka, různými nezvyklými zvuky či nástroji např. struhadlo). Písničkář a zároveň dramaturg Plumlovského festivalu

Petr Sedláček

, kterého v několika skladbách doplnili Marcel Kříž a Janka Kúdelová. Další písničkář

Jarda Urbánek

se svým již notoricky známým Prenatálkem, smíšené duo

Žamboši

, country-bluegrassový Drive? Do tohoto společenství sem tam "vpadl" host z daleka jako například

Lidé Noire

až z Chomutova nebo pražské

Hluboké nedorozumění

tentokrát oslabené o basáka Škopyho. Sem tam někdo trochu vybočil z řady a nabídl uším posluchačů jinou "náplň koláče". Byl to hlavně

The Original Eintopf Jazz Band

a taky třeba skupina

Taliesyn

, která měla v repertoáru mimo jiné i písně baskitské, blues jako vystřižené z amerických filmů či

šansony. Mě osobně asi tahle kapela zaujala nejvíc, hlavně projev zpívajícího kytaristy a lídra, který by se mohl od hodiny vydávat třeba za Erika Claptona. Jediným zahraničním hostem pak byla písničkářka

Janka Kúdelová

se svou "poetikou na dlani".

Dlouhou šňůru hudby na chvíli oživilo předávání dárku k narozeninám Jirkovi Moravskému Brabcovi. Ten si ale musel nejdřív nechat zavázat oči a uhádnout chuť tří různých chlebíčků předložených mu třemi mladými krásnými dívkami. Všichni včetně oslavence se při tom hodně pobavili, neboť jak se ukázalo, byla na všech třech vzorcích stejná rybí pomazánka.

Jelikož Jirka Moravský uhodl, mohl si následně doslova a do písmene vychutnat dar v podobě pravé uzené makrely. Nakonec se na něj vrhlo hejno fanynek a gratulantek (nebo na tu makrelu?)

Závěr hudební části večera vyplnily různé formace Ivo Cicvářka. Nejprve s půlkou své kapely OKO doprovodil písničkáře **Marcela Kříže**. Poté se co by autor textu vloudil do vystoupení **Žofky y Kabelkové**

, která tentokrát přijela s kapelou. A móóóc jim to slušelo (jak hudebně, tak od pohledu)

Ivo Cicvárek

pak představil svůj repertoár se svým "půLOKEM"(jedna z dívek tentokrát chyběla). Poslední "hvězdou na nebi noci" byl

Tomáš

Kočko

s kapelou.

Sotva se tóny písní rozplynuly ve tmě, již všichni pospíchali shlédnout avizovanou ohňovou šou šermířské skupiny Ordo Drakonis z Olomouce. Ti sehráli příběh plný zlých draků chrlicích oheň, udatných rytířů, zrádných žoldáků i krásných panen.

Hodiny na věži už dávno odbily půlnoc. Někdo odešel domů, někdo spát, jiný do čajovny na čajový rituál. Zbytek se sesedl kolem imaginárního ohně, kde se zpívalo, hrálo, mluvilo, zkrátka sejšnovalo málem do rozbřesku.

Nastala horká letní neděle, ve které si každý rád zašel "vypít šálek chladivého nápoje" v podobě dětského divadelního představení (ZUŠ Plumlov), které se opět hrálo v příjemném prostředí zámku. Navíc zde pořádalo Pohybové divadlo Podiv divadelní workshop.

Mezitím byla na včerejším pódiu otevřena Open scéna, kterou nejprve "zasypali" ostřílení muzikanti jako Tereza Terčová a Magda Brošková. Našlo se však i dost odvážlivců a tak jsme mohli slyšet amatérskou country kapelu zatím beze jména z Kostelce n.O. nebo velmi mladou blondýnku s modrou kytarou Zuzku Jedličkovou. Nakonec se nechal zlákat i sám zvukař Pája Jindrák, který po celou sobotu obětavě nevytáhl paty od svého pultu, ač vedrem, žízní i hladem pokoušen. V roli písničkáře vystoupil s vlastní, mně dosud utajenou, tvorbou.

Došlo i na vyhlašovanou a všemi, hlavně muži, očekávanou dražbu krásné dívky. (Pro ty, co by si snad trhali vlasy ve vzteku, že se nemohli tohoto podniku zúčastnit, bych chtěla upřesnit, že se jednalo o pannu perníkovou, která navíc měla jen hlavu). Výherce Roby si pak mermomocí chtěl odnést i usměvavou perníkářku. Plumlovský dýchánek pak uzavřelo představení loutkového divadla Starost z Prostějova.

Slunce pálilo do zásoby, voda v rybníce i přehradě byla jako kafe a my, plní tónů, barev, smíchu, duševního pohodlí a vynikající grepové zmrzliny, jsme odjížděli a dívali se, jak majestátní silueta Plumlovského zámku za námi je pořád menší a menší?

Pro mě navíc tu zbyl ještě jeden hluboký zážitek. Tím byla cesta domů autem s Hlubokým nedorozuměním (roz. se členy této kapely) mimo jiné i přes vesnici Hluboké. Zkrátka taková divoká letní Jízda.